

Zahrádko, zahrádko bledá
za strusek hromadou,
kdo tebe obdělává,
čí oči pro tebe žhnou?
Kdo svoje štěstí v tebe
a naděj vložil svou,
zahrádko, zahrádko bledá
za strusek hromadou?
Za plotem žitná jsou
pole stydlivě zelená,
Za tratí lesík volný.
Krajina stopená
v májovém slunci.
Víš to, že vedle prostřená
Za polem žitná pole
jsou stydlivě zelená?
A ještě troufáš si žíti
a ještě doufáš snad,
že bude tu hrášek klíčit,
vysoké stonky hnát
k azuru lilie bílá
a šípek se vypínat?
Ty ještě doufáš si žíti,
ty ještě doufáš snad?
Všechno tu posype popel,
zalehne všechno prach.
I úporně vybranou stezku
i šípečku sporý nach.
I lilií běl, tvou duši,
zemřelou v bažinách,
zasype fabričný popel,
zalehne fabričný prach.